

Aan Giovanni Perotti, leerlooier te Lucca en aan vrouwe Lippa, zijn echtgenote

Over de heilige vrees en de liefde tot God

In de naam van Jezus Christus, de Gekruisigde, en van de zoete Maria.

Zeer beminde en dierbaarste zoon in Christus Jezus. Ik, Catharina, dienstmaagd en slavin van de dienaren van Christus, schrijf aan u in het kostbare Bloed van de Zoon van God, met de wens in u het woord van de zoete apostel Paulus vervuld te zien, toen hij sprak: *Induimini Dominum nostrum Jesum Christum.* (1) Dat is: ontdoe u van de oude mens en bekleed u met de nieuwe mens, dat is met de gekruisigde Christus, die is dat ware kleet, dat de naaktheid van de mens bedekt en hem bekleedt met deugden. O, onschatbare en heerlijke Liefde, die zich gemaakt heeft tot ons kleet, omdat wij het genadeleven door de zonde verloren hadden! Hij kwam als ontbrand van liefde, gedwongen door het vuur van de goddelijke liefde. Wij hadden dat kleet van de genade, de warmte van de goddelijke liefde, verloren, en als een vuur nam hij van ons de kou weg door Zich met onze mensheid te bekleden. Toen hebben wij het kleet van de genade teruggekregen, dat ons door duivel noch schepsel ontnomen kan worden, als wij het zelf niet willen. Dus bid ik u, mijn dierbaarste broeder en zuster, dat u ervoor zorgen wilt dit heilige en zoete kleet aan te nemen, en geen nalatigheden te bedrijven, opdat tot u niet dit woord van verwijt gesproken mag worden: „Vervloekt bent u, die uzelf hebt laten sterven van kou en honger.” Want Christus is uw kleet en heeft u zichzelf tot voedsel gegeven.

Ach! Maar welk hart zou zo versteend en onbuigzaam kunnen zijn, dat het niet opspringt om iedere onwetendheid en iedere nalatigheid van zich af te werpen, en zich met dat heilige en zoete kleet te bekleden, dat het leven geeft aan hen, die gestorven zijn? O, hoe zoet en zalig zal het voor onze ziel zijn, wanneer onze tijd gekomen zal zijn, wanneer wij op het zoete ogenblik van de dood zullen worden opgeroepen door de eerste Waarheid. Dan geniet en juicht de ziel, wanneer zij zich met het kleet van de goddelijke genade bekleed ziet. Tegen dit kleet kunnen de duivels niets uitrichten, want de genade versterkt de zwakheid en neemt haar weg. Het enige dat de ziel kan verzwakken is de zonde. O, hoe gevaarlijk en slecht is het kleet van de zonde. Men doet goed haar te vluchten met haat en met afkeer, want zij is zeer schadelijk, en mishaagt aan God, en is afschuwelijk in Zijn ogen.

Sta op om met ijver en met een brandend verlangen dat zoete bruidskleet van de goddelijke liefde te omhelzen en aan te trekken, want daarmee moet de ziel zich bekleden om niet te worden verjaagd van de bruiloft van het eeuwige leven, waartoe God ons uitnodigt op het hout van het heiligste kruis. Ik bid de hoogste en eeuwige Waarheid, dat Hij u zo manhaftig zal doen gaan, dat u het einde waartoe u bent geschapen zult bereiken. En evenals u uit liefde het kind Jezus met laken hebt gekleed, (2) zal Hij u met zichzelf bekleden, met de nieuwe mens, met de gekruisigde Christus. Ik dank u uit geheel mijn hart. Volhard in de heilige en zoete genieting van God. Jezus zoet, Jezus de Liefde.

(1) *Rom. 8, 14.*

(2) De beelden van het Kind Jezus, die men te Lucca maakte waren zeer vermaard; zoals andere heiligenbeelden werden zij dikwijls bekleed. Giovanni Perotti, die daar woonde, had er waarschijnlijk een aan Catharina geschonken.